

VILD NY PORTUGISER:

Dunas gør kometkarriere i klitterne

David McLay-Kidd er en vild skotte, der laver vilde golfbaner. Hans nye Dunas-bane i Portugal er ingen undtagelse, og megaprojektet har været 15 år undervejs.

Vi befinder os i et unikt og jomfrueligt klitlandskab med fyrreskov overalt. Halvanden times kørsel sydpå fra Lissabon ligger Terras de Comporta, et grundigt, dyrt og langsigtet udviklingsprojekt. Klimavenlig golf er ambitionen, og ejendomsudviklingen foregår i behersket tempo, i takt med den slow tourism Alentejo-regionen er kendt for. Golfmæssigt er der allerede smæk for de mange skillinger. Som den første bane nogensinde strøg Dunas i 2023 direkte ind på World Golfs top 10 golfbaner i det kontinentale Europa. Og folket er enig med smagsdommerne. Det brugerdrevne Leading Courses har allerede Dunas som nummer 1 i Portugal.

Skånsomhed for enhver pris
Folkene bag Terras de Comporta

lover seriøst bæredygtig golf-luksus. Men ikke fordi det lyder smart eller er et godt salgstrick. Skånsomhed er nødvendigt, for faktisk burde vi slet ikke være her og spille golf og tale om byggeri. Området er nemlig klassificeret som urørlig natur. Men EU gjorde i 2007 en undtagelse, da det ansås som af særlig betydning og værdi for portugisisk turisme. I dag kan vi takke golfguderne for det pennestrøg. Med Dunas-banen er et hjørne af det vildeste golfprojekt i Europa åbnet. I fremtiden kommer her luksusvillaer og hele fire femstjernede hoteller. Det hele bliver energineutralt, med eget rensningsanlæg og solceller der leverer strøm til verden udenfor, lyder løftet.

Banens spørgsmål til dig

Dunas har været mange år undervejs, faktisk stod en version af banen delvist klar i 2014. Bankrak, bedrageri og ballade kom i vejen, og den groede nærmest til. Men den gamle undtagelse fra EU-naturbeskyttelse lever endnu, og i 2019 kom en voksen ind og ryddede op. Med Vanguard, en schweizisk-portugisisk ejendoms-

udvikler-gigant, i ryggen kan du være tryk ved, at golfen er i centrum.

- Den her bane stiller dig spørgsmål, lyder det fra golfdirektør Rodrigo Ulrich hen over frokosten.

En sådan kommentar, ledsaget af et æggende blik der lover golf-guf, gør med ét alt andet end golf ligegyldigt. Jeg skovler den fremragende frokost indenbords og træder varsomt ud af den ellers rare samtale med de andre fra vores pressetur. Ud og finde ud af, hvad den mystiske golfbane mon vil spørge mig om.

Spil Dunas og spil Dunas igen

Rar er også mit første indtryk af greens. Græsset er krybehvene, underlaget er fast og blødt som en alt for dyr madras. Følelsen er, at green putter dit putt for dig. Især de korte løber snorlige. De længere læser jeg for meget fald ind i, for med så perfekte greens må der da ske en hel masse. De helt lange er uforudsigelig morskab. Nyd overfladens look og den alt for perfekte vækstretning.

Første runde er ren overvældelse. Godt vi skal spille tre runder på tre dage. Dunas kan spilles igen og igen,

også på samme tur til Portugal. Banen sammenlignes med polske Sand Valley, australske Sandbelt og ikke mindst amerikanske Pinehurst. Sidder du her medio juni og ser US Open fra Pinehurst, skal du forestille dig en kuperet udgave af den amerikanske mesterskabsbane. Sådan er Terras de Comporta Dunas.

Risiko belønner med sikker

Vi spiller. Forni er som en drøm, banen er som født ind i landskabet. På turn'en er vi helt oppe at køre, og det er ikke bare i den obligatoriske buggy. Vi får en hurtig tår kaffe og en hurtig bemærkning med videre fra en ung lokal elitespiller, der står i cafeen.

- Det bedste ved banen er, at du ikke har to sikre eller nemme slag i træk. Spil sikkert, og næste slag er svært. Tag chancen, og næste slag er nemmere.

Bemærkningen sender tankerne tilbage til hul 3, der stillede følgende spørgsmål: Vil du gå efter carry over en kæmpe wastebunker, der går på skrå ligesom green? Eller vil du spille par-3-hullet som et par 3,5-hul og hoppe bolden ind fra højre? Den risikable vej gør den

REJSE

enorme skrå-green mere tilgængelig. Den nemme rute gør den mindre tilgængelig.

På hul 6 ligner det, at McLay-Kidd vil forny konceptet kort par-3-hul. 154 meter fra bagklodserne, men en spids aparte udseende bunker stikker op lige smask foran green og gør kort pind svært tilgængelig. Igen er green kæmpe, 65 meter dyb, så en pind i bagkanten tager to skrænter på hver side af green i spil. Hul 7, banens sværeste, har en baljeformet green. Men det er omgivelserne, der giver den formen. Ren visuel hokus pokus fra legebarnet Kidd.

Ingen sikre slag

- Bare vent til hul 12, fortsatte den unge mand.

- Der findes ikke noget sikkert slag på det hul.

Vi ankommer til det lange og bøjende par-5. Som banens eneste er teestedet ikke hævet, og det er ikke fordi der mangler penge. Landskabet skal selv give dig udsyn og udsigt, ikke gravemaskiner. Uanset hvor du står på hul 12, skal du ganske rigtigt kigge langt efter det sikre slag. Et træ midt i knækket gør sikker til usikker. Skråninger omkring green er formet, så de afviser bolden snarere end kanalisere den ind på green.

Ingen vand

Der er ingen vandhazarder på Dunas. Straffen er wastebunkers, med kompakt sand til at slå ud fra, samt bunkers, som er store og svære at komme godt ud af. Vær tilfreds

med det jævne sandslag op på green eller positionsslag fremad fra fairwaybunkers. Op-og-i fra bunker er et mirakel her, da næsten alle bunkerslag er lange og fra dybe bunkers. Omvendt er fairways lavet af svingelgræs, sjældent på disse kanter, saftigt og velkendt for os nordboere at slå fra.

Mystisk spørgsmål

Banens mest mystiske spørgsmål stilles af hul 16. Her flere måneder efter hænger det hul stadig i hovedet på mig. Hvis du slår en draw, så bliver den kort. Hvis du slår en fade, så bliver den kort. Det gælder sjovt nok også jer venstrehåndede. Hvis begrebet findes, vil jeg kalde hullet for "falsk dogleg".

Fra tee er der sikkerhed og plads i højre. Men for hvert hop i den retning er der længere og længere op til den hævede green.

Det første golfslag på Dunas var efter sigende en ordentlig "skyer". David McLay-Kidd slog det alt for høje slag ved indvielsen. Måske var det nerver. Måske var det golfbanens måde at sige, at 15 år havde været lige lovlig længe at vente. Hans mulligan var 250 meter midt i sporet.

García på vej med fræk lillebror til hit-banen Dunas

Overalt på Dunas-banen mærker man roen. Det gælder også på 13. tee, signaturhullet med fænomenal udsigt. Ved siden af det billedskønne teested ligger et søvntigt showroom, som også agerer halvhemmeligt festlokale midt i nåltræsskoven. Som ejendomsudvikling har Terras de Comporta virkelig det lange lys på. Det skal nok sælge, og så bygger vi, synes at være strategien.

Så mens man venter på husbyggeriet, er der golf og mere golf på vej. Torre-banen åbner allerede i juni 2025. Typisk for de modige folk bag megaprojektet har man betroet opgaven den golfbanearkitektonisk temmelig grønne Sergio García. Men han har en grøn jakke, og han ved noget om golfbaner i Sydeuropa. Torre bliver Sergio Garcías første som designer med det fulde ansvar. Med sine "kun" 365 hektar kan banen vel kun kaldes lillebror til Dunas, der breder sig over hele 1011 hektar.

Valderrama i baghovedet

Ud over mindre pladskrævende bliver Torre bare anderledes. To baner på samme resort må ikke ligne hinanden for meget. Vi skal have lyst til at komme igen. For som sangen går: Fik du set det, du ville? Hvor Dunas' kæmpegreens fylder næsten det dobbelte af gennemsnittet for mesterskabsbaner, satser García på små skiver. De berømte spanske hænder skal komme til deres ret i det korte spil.

Præcision og teknik skal belønnes fremfor længde og styrke. Forbilledet er Valderrama, Garcías absolutte favoritbane. Derfor bliver fairways "ikke alt for brede", som han har udtalt. Det lyder som kodesprog for smalle. Ligesom på Dunas er underlaget naturlig sandjord. Men Torre har det twist, at landsbyen Comportas berømte rismarker ligger lige ved siden af. Det bliver spændende at mærke forskellen.

Modige projekter

En ting er sikkert: begge baner kommer til at skåne miljøet i det sarte naturreservat, som EU har givet dispensation til at benytte nænsomt til byggeri og golf. Terras de Comporta-projektet emmer af modighed. Man starter modigt ved at bygge ikke bare én men to klasse-golfbaner, allerede inden hoteller og anden infrastruktur er på plads. På vores pressetur var vi indlogeret på et andet modigt projekt, nemlig hotelkæden Octant en halv times tid væk fra baneanlægget, i den søvnige

by Santiago do Cacém. Octant er modig ved at overtage udtjente bygninger på upåagtede lokaliteter og lave dem om til hoteller. Belligenheden er mere eller mindre underordnet. Det skal nok sælge, synes igen at være den modige filosofi.

Men golfen. Terras de Comporta er rettet mod high-end golfurister fra udlandet. Portugal er nemlig ikke nogen stor golfnation. Selv om der går næsten to portugisere på en dansker, går der ti registrerede danske golfspillere på hver portugisisk. Derfor er det ikke noget under, at man går på golfstjernehugst i det store naboland. Til Torre har man modigt hevet fat i Masters-vinderen García. En anden spansk grønjakke, José María Olazábal, er med inde over, nok mest til at strø lidt ekstra stjernestøv. God arbejdslyst til "El Niño" og "Chema".

GOLFBLADET var inviteret af The Azalea Group på vegne af Terras de Comporta.